

רב"ט וינטרוב רוי ז"ל

רב"ט וינטרוב רוי ז"ל
בן 19 בנפלו

בן רונית ויעקב

נולד בחדרה

ב-י"ד בניסן תשל"ט, 11/4/1979

התגייס ב-אוגוסט 1997

התגורר בחדרה

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-י"ח בניסן תשנ"ח, 13/4/1998

שרת במשטרה הצבאית

מקום נפילה: ישראל

נקבר בחדרה

חלקה: 4, שורה: 4, קבר: 2.

הותיר הורים, סבים, אח - גל ושתי
אחיות - לי ודין

קורות חיים

בן רונית ויעקב. נולד בערב פסח, ביום י"ד בניסן תשל"ט (11.4.1979) בחדרה, שם גדל והתחנך, אח לגל, לי ודין, נכד בכור למילו ("פיגארו") וברוריה וינטרוב ונכד רביעי לשרה וראובן עדס. כבר בינקותו ניתן היה להבחין בפיקחותו הרבה ובשמחת החיים שמילאה אותו. דרכו אצה לו והוא לא קפא על שמריו אף לרגע; בגיל שבעה חודשים כבר החל לדבר ובהיותו בן שנה וחצי ידע לשיר בעל-פה את כל ספר השירים "מאה שירים ראשונים". בני משפחתו כינוהו "גאון 80" כיוון שבספטמבר 1980, מוקדם לגילו, כבר ביקר בגן הילדים, ושבה את לב הגננות כמו גם את לב הילדים.

רוי למד בבית-הספר היסודי צפרירים ובלט בחיך שתמיד היה נסוך על פניו ובחוש הומור מיוחד במינו. רוי נחשב ל"ליצן הכיתה" והיה עסוק במעשי שובבות וקונדס שהעלו חיך על פני חבריו ולעתים העלו את חמת המורים. על אף שנאלץ מדי פעם לשלם מחיר על התנהגותו, ידע הצוות החינוכי כי לרוי יש "ראש על הכתפיים" וכי לבו - לב זהב. בגיל שתיים-עשרה החלה לפרוח אהבתו של רוי לאופנועים, "שיגעון" שרק הלך והתגבר. רוי הפך מנוע של מכסחת דשא לכלי רכב ממונע ורכב עליו. ליום הולדתו השישה-עשר קיבל את אופנועו הראשון מסוג "קגי'בה", ששימש אותו במשך שנתיים. הוא הצליח להדביק אף את אביו בשיגעון ושיכנע אותו לעבור לנהוג באופנוע "כדי להרגיש צעיר", כדבריו. אהבת האופנועים של רוי בלטה בכל מקום שהה בו. קירות חדרו היו מעוטרים בפוסטרים של אופנועים; אלבומיו היו מלאים בתמונות שצילם בטיולים של מועדון האופנועים הישראלי, בו היה חבר; הוא דאג להקליט ולשמור את כל מירוצי האופנועים

רב"ט וינטרוב רוי ז"ל

ששודרו בערוץ הספורט והיה צופה בהם במשך שעות. בהגיעו לגיל שמונה-עשרה, כאשר היה בידיו רשיון לאופנוע כבד, התגשם חלום חייו והוא קיבל אופנוע גדול, "אר. ג'י. וי.", ששימש אותו עד לגיוסו. אך לא הייתה זו התמכרותו היחידה; בהגיעו לגיל בר-מצווה גילה רוי את עולם המחשבים ועד מהרה נכבש בקסמיו. הוא למד את רזי המחשב ושלט בו ביד רמה.

את כיתות ט' ו-י' עשה רוי בתיכון עמל חדרה במגמת חשמל, אך המסגרת הנוקשה לא התאימה לאופיו והוא עבר ללמוד בבית-הספר הפרטי אתגר, שם סיים את לימודיו וניגש לבחינות הבגרות.

בשנת 1996 החל לפרוח ה"רומן" של רוי עם "רדיו אמצע הדרך - תשעים אפ. אמ.". רוי שימש כמפיק בתכניתו של ניר אייכל, "הלילה עוד צעיר", המיועדת לבני נוער ולצעירים ברוחם. רוי אהב את הרדיו ואת חבריו לצוות ההפקה והתמסר לעבודתו שם בחדווה אמיתית.

רוי היה דמות משמעותית עבור רבים וכונה בפי חבריו "המלך". היו לו עשרות חברים מעיסוקיו השונים; מוקף היה תמיד בבנים ובבנות שביקשו את קרבתו. בכל פגישה או אירוע חברתי היו מחכים לבואו שכן הוא הפיח רוח חיה ותוססת והשרה אווירה נעימה ומשחררת.

בתחילת חודש אוגוסט 1997 התגייס רוי לצה"ל, לחיל-השריון, ונאלץ להיפרד מהרדיו. לאחר הטירונות שובץ בקורס אלחוטנים אך ביקש לעבור למקום אחר והוצב בבסיס הדרכה של המשטרה הצבאית ליד בית ליד. תנאי השירות אפשרו לו לשוב לעבודת ההפקה ברדיו ורוי היה מאושר. תוכניתו של ניר אייכל שינתה את שמה ל"טור-ניר" ורוי עשה כל מאמץ להספיק ולהגיע עד תחילת השידור כדי לבצע את עבודת ההפקה. חלומו של רוי, לקבל תעודת מפיק רשמית, התגשם רק במלאות שלושים למותו.

ביום י"ח בניסן תשנ"ח (13.4.1998), יומיים בלבד לאחר שחגג יום הולדתו התשע-עשר, נפל רוי בעת שירותו. רוי רכב לתערוכת "אוטומוטור" על אופנועו האדום והחדש, שקיבל ימים ספורים קודם לכן, כשרכב פגע בו בעוצמה רבה והרגו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי בחדרה, כשחמישים אופנוענים מלווים אותו בדרכו האחרונה וחולקים לו כבוד. על קברו נחקקו המילים: "בן בכור, מיוחד, עם חיוך שובב. נקטל על אופנועו שכה אהב". רוי הותיר הורים, שתי אחיות ואח. לאחר מותו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב התנחומים למשפחה השכולה כתב הרמטכ"ל דאז, רב-אלוף אמנון ליפקין-שחק: "רוי תואר על-ידי מפקדיו כחייל צייתן, שמילא את משימותיו על הצד הטוב ביותר, תוך שאיפה לשלמות הביצוע. רוי הפגין נחישות ואחריות רבה בתפקידו ובלט בשקט נפשי ובשמחת חיים".

במאי 1998 ערך מועדון האופנועים הישראלי מסע אופנועים לזכרו של רוי, כאשר מאתיים ושלושים רוכבי אופנוע הגיעו לבית המשפחה, אספו את ההורים והאחים ויצאו בשיירה ארוכה לעבר הצומת שבו אירע האסון. מאז, נערך המסע מדי שנה בחול-המועד פסח, לזכרו ולהנצחתו של רוי. בדצמבר 1998 נערך טקס הסרת לוט מעל גלעד שהוקם לזכרו של רוי במקום התאונה.

רב"ט וינטרוב רוי ז"ל

מתוך דברים שכתבה אמו, רונית: "בגיל 19 ו-2 ימים/ הלכת מאיתנו לעולמי עולמים/ והשארת אותנו המומים וכואבים./ האופנוע היה אהבת חייד/ ועל האופנוע נלקחו חייד./ כמה שמחנו שאתה כבר גבר/ ומסביבך נערות מכל עבר./ כמה אותך פינקתי/ ואת ציפורני גלך קצצתי/ את החיך לא נשכח לעולם/ חיך ממזרי שהמיס לב כולם".

בית-הספר למשטרה צבאית הוציא חוברת לזכרו של רוי ובה דברי חברים - מפקדים וחייילים. מפקד בית-הספר למשטרה צבאית כתב בעמוד הפתיחה: "חרף גילו הצעיר נאהב ונערץ רוי על-ידי חבריו ליחידה, קצינים וחייילים, אנשי הדרכה וחייילי מפקדה. נראה כי השונות שבתפקידים ובדרגות של החברים נעלמה והמאחד את כולם הינו רוי. בית-הספר למשטרה צבאית איבד חייל, חבר ואדם".

חברה לשירות כתבה על רוי: "הדבר שהכי ייחרת לי בזיכרון זה החיך שלך, תמיד, תמיד, היה מרוח לך חיך קורן על השפתיים ואף אחד לא יכול היה לקחת את זה ממך. היית אחד האנשים החיוביים ביותר שיש, שהקרין שמחת חיים לכל הסובב אותו".

על אהבת האופנועים של רוי כתב חבר: "לא כל אחד היה מודע ל'מחלה' / שלהתגבר עליה קשה נורא, / כל כך מסוכנת בדרכים / כן, זוהי המחלה לאופנועים, / יש שחושבים שזאת התלהבות / עניין של גיל, או סתם שטות / אך אותם אפשר להבין / שלא נסחפו עם אותו אדרנלין / הם לא חשים את העוצמה / ולמרות הכול ראו את הסכנה, / הסכנה שגם אני לא ראיתי / כי לא הבנתי ש'חליתי'..."

חבריו של רוי לשירות כתבו: "כמו עלה צמא למים, / בן אדם רוצה בשניים, / אז למה אלוהים? / הוא היה יפה עיניים, / קורבן בשנת אלפיים / שגמר את החיים. / רצית לחיות לנצח, / אבל גם לנצח יש סוף. / בים אהבה צללת לנצח / אבל גם לנצח יש חוף. / / ... ואתה מלאך שנותרת רחוק / כמו כוכב שנצץ אך כעת נוכל לראותו רק מרחוק / ללא אפשרות / לגעת בו שוב. / נקטפת ולא תחזור / אך אנו לעולם אותך נזכור".

רוי וינטרוב

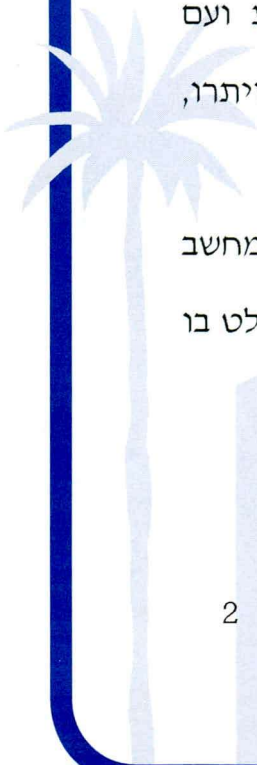
רוי נולד ב"יד ניסן תשל"ט, 11.4.1979, ערב ליל הסדר. רוי הוא בנם בכורם, מתוך ארבעת ילדיהם של רונית ויעקב וינטרוב, נכד בכור למילו ("פיגארו") וברוריה וינטרוב, ונכד רביעי לשרה וראובן עדס.

בגיל שבעה חודשים החל רוי לדבר, ובגיל שנה וחצי ידע לשיר בעל פה את ספר השירים "מאה שירים ראשונים". קראנו לרוי "גאון 80" כי כך פשוט הרגשנו.

בספטמבר 1980 רוי ביקר כבר בגן, והצליח לשבות את ליבה של העוזרת. היה מפריע בגן כדי שיענישו אותו ויצטרך להיות עם עוזרת הגננת. ב"גן צדקיה" בילה רוי שנתיים, ומש עלה לכתה א' בבית ספר "צפרירים". כתות א' עד ח' למד בבית הספר וגם כאן הרגישו את רוי. רוי היה "ליצן הכתה" ודאג להצחיק את כולם ושילם על כך את המחיר. רוי נענש והוצא מהכיתה.

לא מעט עימותים היו לנו עם מנהלת בית הספר, עם המחנכת ועם המורות, אך כולם אהבו אותו וידעו שיש לו ראש על הכתפיים, לא ויתרו, ואמרו: "שובב עם לב זהב".

עם הגיעו לגיל בר מצווה, גילה רוי את עולם המחשבים. רוי החל במחשב פשוט ומהר מאד הפך להיות אלוף המחשבים: ידע את סודות המחשב ושלט בו ביד רמה.

רוי וינטרוב

בבית ספר "עמל" למד את כתות ט' וי', במגמת חשמל, אך המסגרת הנוקשה לא התאימה לאופיו של רוי והוא עבר לבית ספר "אתגר", בית ספר פרטי, ושם סיים את לימודיו וניגש לבגרות.

במהלך לימודיו החל את קשריו עם רדיו "אמצע הדרך", והפיק את התכנית "הלילה עוד צעיר" עם השדרן ניר אייכל.

ב - 3 באוגוסט 1997 התגייס לצה"ל, לחיל השריון. סיים טירונות של חודשיים והועבר לקורס אלחוטנים. הלימודים לא היו "בראש" שלו, ולכן ביקש העברה, וכמו תמיד, הצליח להשיג את שרצה: רוי הועבר למשטרה צבאית ושרת בבה"ד 13, בסיס ההדרכה הנמצא בבית ליד.

ב - 13 באפריל, יומיים לאחר יום הולדתו ה - 19, נסע רוי עם עוד שני חברים, כולם רכובים על אופנועים, לתערוכת "אוטומוטור", וממנה לא שב.

בשעה 22:30 רכב יצא מרחוב צדדי, לא ציית לתמרור "האט ותן זכות קדימה", פגע ברוי בעוצמה אדירה, העיף אותו על עמוד חשמל וגרם למותו. כאן תמו 19 שנה של נער צעיר, שעוד ארוכה הדרך לפניו, ויכול היה לעשות הרבה בחייו.

רוי וינטרוב

רוי והאופנועים

רוי החל עם אהבת האופנועים כבר בגיל 12. רוי בנה רכב ממונע ממונע של מכונת דשא והחל לנסוע עליו. ליום הולדתו ה - 16 קיבל רוי אופנוע חדש, יפה ומיוחד "קגיבה", ונסע עליו עד יום הולדתו ה - 18. כאשר היה בדיו רשיון לאופנוע כבד יותר ביקש להחליף את האופנוע, כשנע את אביו להתחיל לרכב על אופנוע כדי שירגיש צעיר יותר. ליום הולדתו ה - 18 קיבל רוי אופנוע גדול, R.G.V. שהיה חלום חייו.

עם גיוסו של רוי נמכר האופנוע, ורוי היה שמונה חודשים ללא אופנוע. היה לו קשה אך התאפק עד יום הולדתו ה - 19 ואז ביקש אופנוע. ב - 8.4.1998 קיבל רוי אופנוע סוזוקי - בנדיט 400 אדום. רוי הספיק לנסוע עליו 5 ימים בלבד, עד לתאונה הקטלנית.

אהבתו של רוי לאופנועים בלטה בכל מקום בו היה: בחדרו של רוי פוסטרים על אופנועים מקשטים את הקירות; אלבומים שלמים עם תמונות אופנועים אותם צילם בטיולים של "מועדון האופנועים הישראלי", בו היה חבר. על דלת חדרו של רוי שלט גדול "אין כניסה פרט ל... אופנועים ובחורות". רוי דאג להקליט ולשמר את כל מרוצי האופנועים ששודרו בערוץ הספורט והיה צופה בהם במשך שעות.

רוי וינטרוב

חבריו של רוי, רוכבי האופנועים, נתנו לו כבוד אחרון וביום הלוויה ליוו אותו כ - 50 אופנועים בדרכו האחרונה.

ביום שבת, 2.5.1998 נערך מסע אופנועים לזכרו, כאשר 230 אופנועים הגיע לבית המשפחה, אספו את הוריו, אחיו הקטן דין ושתי אחיותיו גל ולי וקרובי משפחה נוספים ויצאו בשיירה ארוכה לעבר הצומת בה אירעה התאונה. יעקב, אביו של רוי, ספד לבנו, ויושב ראש "מועדון האופנועים הישראלי" נשא דברים. הקהל הרב שהגיע עמד שתי דקות דומיה, ומשם המשיך להפינינג אופנועים בצומת אליקים, שתוכנן עוד קודם לתאונה קטלנית.

מעתה, בכל שנה בחול המועד פסח ייערך לזכרו של רוי ז"ל מסע אופנועים.

רדיו "אמצע הדרך"

ה"רומן" של רוי עם רדיו אמצע הדרך FM 90 החל באוקטובר, 1996. רוי החל לשמש כמפיק בתכניתו של ניר אייכל "הלילה עוד צעיר", תכנית המיועדת לבני נוער ולצעירים ברוחם.

רוי אהב את הרדיו וחיכה שעה שמונה בערב, כדי להגיע לרדיו ולפגוש את צוות ההפקה ואת השדרן, שאיתו היה "בראש אחד".

רוי וינטרוב

כל ערב, בשעה 20:05 הדלקתי את הרדיו כדי לשמוע את שמו של רוי כאשר הכריזו על הצוות הנמצא באולפן, וכך גם עשיתי בשעה 21:55, בסופה של התכנית.

רוי התגייס לצה"ל ב - 3.8.1998 ונאלץ להיפרד מהרדיו, אך המשיך לשמור על קשר טלפוני וקשר מכתבים עם כל הצוות. בנובמבר 1997 רוי הועבר לבסיס הדרכה של המשטרה הצבאית ושרת קרוב לבית. רוי מאד שמח ליוכל לחזור לרדיו ולהפיק את התכנית. בפברואר 1998 הוחלט לשנות את שעת השידור ולהעבירה לשעות הצהריים, בין 16:00 - 18:00. התכנית קיבלה שם חדש: "טור - ניר", עם ניר אייכל, ורוי עשה את כל המאמצים כדי להגיע לאולפן ולהספיק להפיק.

רוי מאד קיווה שיקבל תעודת מפיק רשמית, וכאשר הודיעו לו כי עליו להביא תמונה, שמח מאד.

ביום שני, 13.4.1998, לפני שיצא לתערוכת "אוטומוטור", שממנה לא שב, ביקר ברדיו והשאיר תמונה.

במלאת 30 למותו הגיעה התעודה המיוחלת, אך לצערינו, רוי לא זכה

לראותה.

זכיון של הרשות השנייה הטלוויזיה ורדיו
THE SECOND TELEVISION AND RADIO AUTHORITY

תעודת מפיק רדיו

אמצע הדרך
90 FM
מהשדון עד הכנרת

שם רוי וינטרוב
ת.ז. 36247708
תפקיד מפיק
המנהל

אישי! אינו ניתן להעברה

6

לישראל	הגנה	צבא
01207	.ד.צ.	יח'
תשנ"ח	בניסן	כ"ד
1998	באפריל	20

משפחת וינטרויב היקרה,

יקירכם, רב טוראי רוי וינטרויב, זכרונו לברכה, נהרג ביום י"ח בניסן התשנ"ח, 13 באפריל 1998, כתוצאה מתאונת דרכים קטלנית.

רוי הגיע ליחידתי לפני כחמישה חודשים ומאז שירת תחת פיקודי כאחראי חדר אוכל חניכים וכעובד מטבח.

במהלך היכרותי עמו, נתגלה לפניי רוי כחייל עדין, בעל שקט נפשי, שבלט ברגישותו ובאחריותו הרבה בעת מילוי תפקידו.

צר לי כי בנסיבות מצערות אלה התוודענו, מפקדי וחיילי בית הספר למשטרה צבאית, אליכם, משפחתו של רוי.

אין מילות נחמה בפי, משפחה יקרה, אלא תפילה לאלוהים, שבמותו צווה לכם ולנו את החיים.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

סגן אלוף

משה ששון,

היחידה

מפקד

ראש המטה הכללי

צבא החגנה לישראל
סימננו: כא - 7 - 3727
י"ז אייר התשנ"ח
13 מאי 1998

משפחת וינטרויב

אסא וינטרויב היקר

אתכם באבלכם על מות יקירכם, רב טוראי רוי וינטרויב, זכרונו לברכה.

רוי, זכרונו לברכה, שירת כאחראי חדר אוכל בבית הספר למשטרה צבאית, עת נהרג בתאונת דרכים ביום י"ח בניסן התשנ"ח, 13 באפריל 98.

רוי תואר על ידי מפקדיו כחייל צייתן, שמילא את משימותיו על הצד הטוב ביותר, תוך שאיפה לשלמות הביצוע. רוי הפגין נחישות ואחריות רבה בתפקידו ובלט בשקט נפשי ובשמחת חיים.

הועלה לדרגת רב טוראי לאחר מותו.

זכרו יהיה נצור בלבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

אמנון ליפקין-שחק

אמנון ליפקין-שחק
ראש המטה הכללי
רביאלוף

כבר עברו 30 ימים
והם הולכים ונעשים קשים
הלב והשכל אינם מאמינים
כי כך לפתע נגמרו חיים.
כמה קשה כמה עצוב
לאבד כך בן אהוב.
נהג פזיז ולא זהיר
הרג את בננו בגיל צעיר.
בגיל 19 ו-2 ימים
הלכת מאיתנו לעולמי עולמים
והשארת אותנו המומים וכואבים
האופנוע היה אהבת חיך
ועל האופנוע נלקחו חיך .
כמה שמחנו שאתה כבר גבר
ומסביבך נערות מכל עבר.
כמה אותך פינקתי
ואת ציפורני רגליך קצצתי
את החיוך לא נשכח לעולם
חיוך ממזרי שהמיס לב כולם.
אנחנו נשארנו עכשיו חמישה
אבא אני ואחיך שלושה
מהלך החיים השתנה לבלי שוב
אוי רוי כמה שזה עצוב.
את המדים אני לא מכבסת
והג'ינס הנצחי אני לא מתקנת.
רוי הלך ולא ישוב
והשאר כבר לא חשוב.

אמא

חדשות חדרה

יום שישי 19.6.98 ♦ גיליון מס' 695 ♦ כולל הלוח הבטוח חדרה

לא ילדי שמנת ובלי מרוטקציה. גדלין ופטרזיל

יש שידורים שנחרטו אצלכם בזכרון?

רעות: "כששידרתי לפני כחודשיים על מותו של האופנוען רוי וינטרוב שהיה מפיק ברדיו שלנו ונהרג בתאונת דרכים, הרגשתי מעורבות וקשר אישי לידיעה ששידרתי. היה לי עצוב ומחנק קל בגרון וזה נשמע בשידור."

חדשות חדרה 19.6.98

14.5.98

לכוי

חייבת אני לאמר לך כמה מילים
לארות שלפני לא היינו קרובים,
(פגשנו רק בפגישת של המשפחה, שנים מה נשאל ?
לך הפגש והבאה.

ואם אתה שואל עכשיו, אתה בטח מתייק את תיוק הנופל,
מרים זברה דומיה, מה היו הכלל רופה ?
אז אני רופה זהבז לך רוי, שהכרונת שלי מתק
הם נהנה יותר מחוקים :

אני לוכרת רוי זהבז קטן וזהבז לני רוי מתפרם
שניצבם כן הנסעה בסוסיתא של סבא.
שבהל שמינה חוזשים אמר כבר תופה
ובהל שני זבקים שיהם בעלם יבז.

התייניק הכיגסון קלשפתה, הכיגסון שקכאנו הייתי זופה.

ואני רעה זהבז לך שאין, פטיס זין מיה רלבה

שיטה זהבז את מה שאני אנגלה, ומה ללא זהבז רוי היה.

כן ~~מת~~ שמה לקל :

לקל על חיים כל כן קפויים וזליויים

על אמא ואבא שלך שכל כן עזובים

על האחים שלך שאנך חסרים.

על כל כן הדקה חברים, שלפיק מפברים ומסכים זהלים.

על כולנו שהאית המומים וכלאבים

כלא כלא אלהים ואלך מתגלמים.

אויים.

14.5.98

למעשה ויטרוה היקרה !

הינה חלקו זהם 30 ימים.
 ולציון לא מעלים את המכונות,
 המצטאות ניראת כבר לא מצטאות.
 מעבדים העק בעיה מיוחד לעולם,
 חוסר תקשורת מוחלט!
 חושבים על ימים שעברו,
 ומעלים זיכרונות שלא סוף...
 טוילו זה היה אמרו!

היגבן שנהי המצטאות ?!
 הטוב זה באמת לא הלום בזהות ?!

איק אפטר לחיות עם אובדן גדול שכזה ?!
 אוכל יקר בשר וגב אהוב.
 נשמה שיזרתה המרכב ודמכס - ולכס !

און בפי מילים, לטור את הצער והיגבן לא. עליכם...
 אתם אוהבתם את ולכם הטוב!
 ואנחנו אוהבנו חבר ולבת יקרו
 כן עם אנחנו מצטערים מאוד מאוד!
 ולנו טוב גדול או פחור.

ברצוני לומר לכם ציור זיכרון על רוי,
 באוסיב מסויים מתיר את הגשותי.

אין לי אני מילים ולאו אמנות, היכולת לומר טוב גדול עלי.
 הטובי אני פעם נובל להותקרה או לעל שרגיה כלי ?!
 אני לא חושבת...

צלו ! רוי צור בליבי וקלי כל חברי לצנח!

ורוי....

לא היו ולא יהיו כמות לעולם ! ! !

אהב את האופנוע

מת על האופנוע

חברים במסע אופנועים בעקבות רוי וינטרוב ז"ל, שאופנועים היו אהבת חייו הקצרים, ושמותו בא לו בעודו רוכב על האופנוע החדש שקנו לו הוריו * היה זה יום יפה, שיכול היה להיות יפה עוד יותר, לו רוי היה שם

חבריו של רוי ז"ל ליד מקום התאונה.

בכית הספר "צפרירים", אחר כך ב"עמל" וסיים את לימודיו בתיכון "אתגר". באוגוסט '97 התגייס

רוי, כנס בכורם של רוני ויעקב וינטרוב, אחיהם של גל, לי ודין, נולד באפריל-79' בחדרה, למד

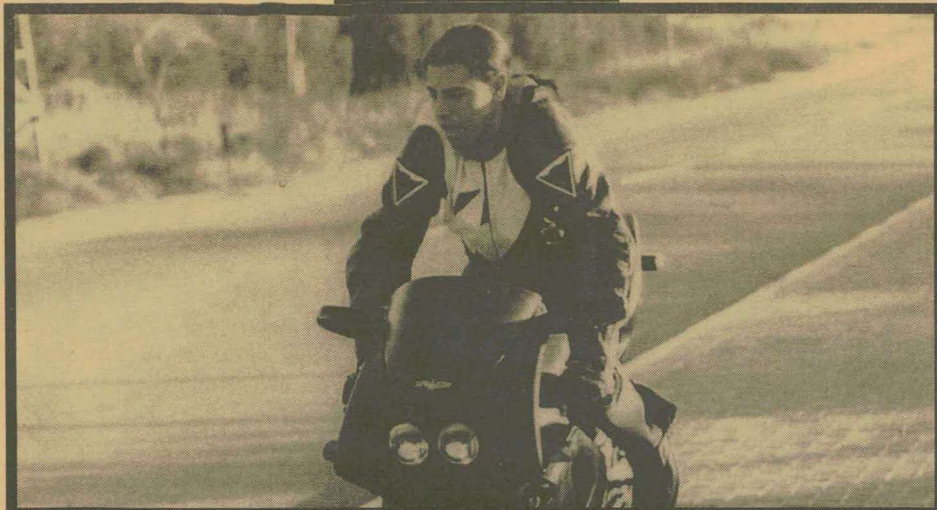
מאת: נסים חטורי

מילדות הוא חלם על אופנועים, והם היו כל עולמו בחייו הקצרים. בגיל 16 כבר רכב על אופנוע משלו. אופנועים היו אהבת חייו, עד שבגיל 19 המוות הפריד ביניהם.

רוי וינטרוב ז"ל נהרג בתאונה, שבה נפגע על ידי רכב מסחרי, בעודו רוכב על אופנועו בשעת לילה מוקדמת, בדרכו הביתה מתערוכת הרכב "אוטומוטר" באמצע חול המועד פסח האחרון. כ-14 במאי יציינו 30 למוותו.

"תאונת דרכים אצל אופנוענים היא רק עניין זמן. השאלה רק מה תהיינה תוצאותיה", אמר חברו של רוי, גיא קרני. אצל רוי התוצאות היו מהירדות. ממכת הרכב הועף רוי לעבר עמוד חשמל ונהרג במקום.

שלושים למותו

רוי וינטראוב ז"ל והאופנוע.

אופנוענים. זה היה מסע שתוכנן עוד לפני האסון שקרה את משפחת וינטרוב, שהיתה אמורה להיות שותפה בארגונו, ואכן היתה שותפה, אך בצורה אחרת. לאחר המקרה הנורא הוחלט כי מעתה ואילך יתקיים המסע הזה לזכרו של רוי. הרוכבים יצאו מצומת גלילות, עברו דרך בית משפחת וינטרוב בחדרה ומשם למקום התאונה. במקום התקיימה עצרת קצרה, בה עמדו שתי דקות דומיה. יו"ר המועדון נשא דברי הספד לרוי, וגם אביו יעקב אמר דברים לזכרו. אחר כך המשיך המסע לכיוון צומת אליקים, שם התקיים הפנינג של אופנוענים. זה היה יום יפה. ולו רוי היה שם, יכול היה להיות יפה עוד יותר.

ביום חמישי הקרוב תתקיים אזכרה בחלקה הצבאית בבית העלמין הישן בחדרה לציון יום ה-30 למותו של רוי. יהי זכרו ברוך.

בכל פינה בחדרו המטופח. "כמה שהיה רוי מחוספס כלפי חוץ, כך היה מסודר ורגיש בתוכו. הוא אפילו ידע להיעלב", אומרת רוני, "אבל היה שומר את הדבר ומגיב בהזדמנות מתאימה, לפעמים מתוכננת". כך למשל כאשר פעם העיר לו מנהל בית הספר בצורה בוטה בנוכחות תלמידים, החזיר לו רוי בהזדמנות אחרת והעמיד אותו בנוכחות התלמידים על טעות שעשה. המנהל כעס ושלח את רוי "להביא את ההורים". בשיחה משותפת, הודיע המנהל לרוי כי אם יש לו הערות שיאמר אותן לבד ולא בפורום של הכיתה, אולם רוי לא היסט והזכיר למנהל את מה שהוא בעצמו עשה. המנהל הבין מיד את המסר, קם על רגליו, לחץ לרוי את ידו, התנצל ואמר משהו כמו "הבנתי, חזור לכיתה כי כלום לא קרה". ביום שבת ה-2/5 נערך מסע אופנועים שנתי בהשתתפות 230

לצה"ל. ביום הולדתו האחרון, עם הגיעו לגיל 19, ביקש מהוריו מתנה, אופנוע משופר יותר מזה שהיה לו. לרוני ויעקב לא היתה התלבטות קשה, שכן הם עצמם אופנוענים ותיקים, ומי כמותם יכול היה להבין לליבו של רוי. ורוי קיבל את מבוקשו. "אין לנו כל טענות כלפי אף אחד בקטע הזה, גם לא ייסורי מצפון על כי נתנו לו את האופנוע. עשינו זאת מכל הלב". יחד עם זאת, יש להורים מסר לנהגים: "אנא התייחסו יותר בתשומת לב לרוכבי הדו-גלגלי. הגיע הזמן לעקור מן השורש את הסטיגמה לפיה צריך להוריד מהמכביש את רוכבי האופנועים".

רוני מחזיקה את תמונתו של רוי, מביטה בה ולא מצליחה להסתיר את הלחלוחית שמופיעה בזויות עיניה. מצביעה על כל התמונות והאביזרים המסודרים להפליא

לאהוב עד מוות

רוי וינטרוב בן התשע-עשרה נהרג בשבוע שעבר בתאונה אופנוע מחרידה. שתי אהבות גדולות היו לו בחייו-אופנועים ורדיו "אמצע הדרך" בו עבד כמפיק. גיא קרני מתעד את הימים האחרונים בחייו של רוי. הקלות הבלתי נסבלת של המוות.

יום חמישי. האופנוע החדש. עוגה ליום הולדת תשע-עשרה

אמרתי לו. הם צחקו. ארבעתנו הסכמנו, שכל מי שקונה אופנוע יודע שאת התאונה שלו הוא יעשה. השאלה היא: איך זה יגמר?

יום שישי. אמצע הלילה. רוי וטל

אני משרר את התכנית שלי "חופשה בקריביים". מוסיקת דאנס קצבית ומאזינים שעולים לשידור ומקבלים פרסים, שמח, כמו שצריך להיות בערב חג הפסח. רוי מגיע לאולפן להגיד שלום. לידו עומדת טל מורי. היא לובשת מכנסיים מעור ומחזיקה קסדה. העיניים שלו נוצצות והוא מחייך. אני מבין למה הוא מחייך. הוא יודע שיש לו חברה יפה. היא גם זו שיושבת מאחוריו על המושב האחורי של האופנוע ומחבקת אותו בסיבובים. ששניהם יורדים ממנו ועיני כולם ננעצות-אני יודע-העולם כל כך קטן ושניהם כל כך גדולים. אחרי שלוש דקות הם הולכים. לפני שרוי יוצא מן האולפן הוא אומר: "מאתיים". העיניים שלו נוצצות והוא מחייך.

יום שני. רוי שולץ יושבת בפאב הפלא-פון מצלצל

רוי מפיקה ברדיו. הערב, אחרי התכנית, החלטנו לחפש אוויר לנשום. החמסין של הימים האחרונים הורג אותנו. אולי בירה קרה בפאב תוכל לעזור. אנחנו יושבים בזרועות יקב ומדברים על ה"דיינטיקה" בספרות. הפלא-פון של רוי מצלצל. מנייד השני של הקול האהוב. רוי

מספרת לי על תאונת ה. כים ליד שכונת ויצמן. אין פרטים על התאונה, מלבד העובדה שמעורב בה אופנוע. רוי מתקשרת לפלא-פון של רוי, אבל הוא לא עונה. היא משאירה לו הודעה ומבקשת שיתקשר אליה דחוף. אנחנו חוזרים לבירה ולסופרים קלאסיים. הפלא-פון של רוי מצלצל שוב ושוב ושוב. בכל פעם היא מדברת עם חבר אחר, ורק רוי לא מתקשר. ודווקא את הקול שלו היא רוצה לשמוע!

שמועות. פיסות מידע המתמזגות אל תוך משאלות לב יוצרות מציאות: רוי בסדר, הוא צוחק ומחייך. כי הרי גם אם נניח כי באמת ישנו אופנוע מרוסק בכניסה לעיר, לא ניתן להסיק מכמה טלפונים שדובריהם לא טענו דבר שרוי נפגע, וכיוון שכך, נשאר כמו שהיה-צוחק ומחייך. "בית הוללים" אומרת רוי בפלא-פון. את המילה הזו לא שמעתי קודם. אנחנו יוצאים מהפאב לכיוון המכונית. רוי מדברת בפלא-פון ומתחילה לבכות. "הוא נהרג" היא אומרת לי. אני אומר לה שלא יכול להיות שמבית הוללים נמסר מידע כזה בטלפון. "הכל שמועות" אני אומר למרות שאסור לשקר. במכונית, בדרך חזרה, אנחנו שומעים חדשות. "רוכב אופנוע נהרג...!" אומר האיש ברדיו. כל כך חם בחוץ, המסין. רוי רועדת. היא אומרת שיש לה צמרמורת בכל הגוף. היא מדליקה סיגריה, ועכשיו כבר ברור-פנינו מועדות לבית החולים. על הדשא לפני חדר המיון כמה צעירים. עיניים אדומות מבכי אינן משאירות עוד מקום לתקווה. שם, על הדשא, כולם כבר יודעים.

יום שלישי. בין ערביים. הדרך האחרונה

הייתי בצבא ג'ובניק ואף פעם לא נסעתי ב"אביר", אם הייתי שוטר צבאי בצבא, אולי הייתי נוסע ב"אביר", בדיוק כמו השוטרים

הצבאיים שיושבים מסביב לארון של רוי. רוי לא היה שוטר צבאי ובכל זאת הוא נוסע עכשיו ב"אביר", אבל אני חושב שהוא לא יודע את זה. הוא גם לא יודע שחמישים אופנוענים נוסעים במיוחד בשבילו בשיירה הארוכה. לפי הרעש שהם עושים, אני חושב שלכולם יש אגזוזים משופרים, כמו האגזוז המשופר שהיה לרוי. רוי גם לא יודע שכל החברים שלו מהרדיו באו, וגם כל החברים. אחרי שמורידים את רוי לבור כולם הולכים. אני מסתכל על האופנוענים ועל האופנועים שלהם. גם לי היה אופנוע. גם לרוי היה. רוי היה.

יום שלישי והיי ערב. צלילים לזכרו של רוי

טל מורי יושבת באולפן של הרדיו. הערב היא לא לובשת מכנסיים מעור. היא גם לא מחייכת. אני לא יודע אם הוא היה האהבה הראשונה שלה, ואולי בכלל לא היה "אהבה", אבל עכשיו הוא יהיה המיתולוגי שלה, זה שתזכר בו בעוד עשרים שנה כשתהיה נשואה ואם לילדים. היא תשאל את עצמה "מה היה קורה אם", ולעולם לא תדע את התשובה. ליד טל יושבים צעירים אחרים. גם הם לא מחייכים. כולם יושבים ומקשיבים לניר אייכל כשהוא מספר על "הלילה עוד צעיר". גם אני מקשיב: ניר ורוי היו ביחד,

חברים לצוות. רוי היה המפיק וניר היה השדר. רוי הלך עם ניר מתחילת הדרך. עכשיו הוא הלך. חברים של רוי מדברים אליו. הם בוכים. חברים של רוי מספרים עליו. הם בוכים. מישהו מתקשר ומספר שהוא בעקרון לא נחמד לאנשים, ורוי היה מהבודדים שכן היה נחמד אליהם. אני לא מבין: זאת מהמאה? אבא של רוי אומר שימשיך לרכב על אופנוע. אמא של רוי אומרת שאת האופנוע הוא הכי אהב, ועליו הוא מת. אני אומר לעצמי: "אם אפשר לקרוא לאדם 'מאשר' ביום מותו, אז לרוי אפשר". ורק רוי לא אומר כלום.

■ "אמות על האופנוע"

"הוא אמר לי 'אמא, אם כבר למות, אז לא בלבי' נון. אני אמות רק על האופנוע", כך סיפרה אתמול בכאב רונית ויינטרוב, אימו של רוי ויינטרוב, חייל בן 19, שנהרג בתאונת דרכים שלשום בחדרה. התאונה קרתה כאשר נהג רכב מסחרי, שכפי הנראה לא ציית לתמרור זכות קדימה, חצה את נתיב הנסיעה של רוי. המכונית פגעה בחלקו האחורי של האופנוע, רוי הועף למרחק וראשו נחבל בעמוד חשמל, פגיעה שגרמה למותו במקום. ביום שבת האחרון חגג רוי ז"ל את יום הולדתו ה-19. הוא קיבל מהוריו מתנה, אופנוע חדש.

■ מסר לנהגים

"האופנוע היה אהבת חייו, והוא לקח לו את החיים. אני רוצה להעביר מסר לנהגים, שלא יתעלמו מהאופנועים שעל הכביש, אלא יתייחסו אליהם כאל כל כלי רכב אחר. יש סטיגמה שאופנוענים משתוללים על הכביש, במקרה הזה רוי היה מאוד זהיר בנסיעתו", סיפרה האם רונית. במסע הלוויה שנערך אתמול, ליוו את רוי כ-20 אופנוענים בדרכו האחרונה.

יום ד', י"ט בניסן תשנ"ח, 15.4.98

• רוכב אופנוע נהרג אתמול בחדרה בהתנגשות עם רכב מסחרי. נהג הרכב לא ציית לתמרור המורה על מתן זכות קדימה.

• רוכב אופנוע נהרג אתמול בחדרה
בהתנגשות עם רכב מסחרי. נהג הרכב
לא ציית לתמרור המורה על מתן זכות
קדימה.

הקטל בדרכים: רוכב אופניים נהרג אתמול בכביש החוף, החייל - אופנוען רועי ויינטרוב מחדרה נהרג ברח' אהרונסון

רוכב אופניים, נהרג אתמול בבוקר, בכביש החוף בין צומת גבעת אולגה,
למחלף קיסריה.

רועי ויינטרוב, חייל בשירות סדיר, הובא שלשום למנוחת עולמים, לאחר
שהאופנוע עליו רכב בליל יום שני השבוע, נפגע זאת לאחר שמכונית
מסחרית מסוג "שברולט" יצאה מרח' אהרונסון, לא צייתה לתמרור מתן
זכות קדימה, פגעה באופנוען והעיפה אותו אל עמוד חשמל סמוך מעוצמת
המכה בראשו נהרג רועי ז"ל במקום. יהי זכרו ברוך.

"כאן נעים" - העיתון של חדרה והישובים

מלון ספי 387 יבנה 052-5381111

"האופנוע היה כל חייו והאופנוע גם הרג אותו"

רוי וינטרוב מחדרה שנהרג השבוע, הובא ביום שלישי למנוחות. זה קרה עם האופנוע שהיה אהבת חייו ליד הבית, וכמה ימים לאחר שחגג את יום הולדתו ה-19

ההורים, רונית ויעקב ושלוש ילדיהם מתקשים לעכל את אוברן הבן והאח. יום לאחר המקרה בבית המשפחה, כאשר עשרות מתושבי חדרה הגיעו לנחם את המשפחה, התקשתה האם לדבר על בנה בזמן עבר, ובכל פעם שהזכירה את שמו עלה חיוך עייף על פניה.

"בשבת שעברה הוא חגג את הולדתו ה-19. הוא קיבל מאיתנו אופנוע במתנה. הוא שיגע אותי עד שקנינו לו אותו. ביקשתי שירחם עלי, אבל הוא אמר: 'אמא התבגרת, השתנית', מספרת האם רונית.

רוי אהב מגיל צעיר אופנועים, ואפילו הצליח להדביק את אביו באהבה הזו, עד שגם הוא רכש אופנוע, והשניים הצטרפו למועדון האופנוענים בישראל. "האופנועים היו מחלה אצלו", אומרת רונית. "אם לא הייתי קונה לו אופנוע, הוא היה קונה אותו לבד. כבר מגיל 12 הוא עשה ממכסחת הרשא אופנוע".

רוי התגייס לפני שמונה חודשים לצה"ל, ושיירת במסגרת צבאית. "כשתיכננו להעלות אותו ללבנון הוא אמר לי: 'אני בלבנון לא ימות, אם זה יהיה זה יקרה על האופנוע'. כל הזמן פחדתי מזה, לא הלכתי לישון, עד שראיתי אותו נכנס לחדרו והולך לישון. האופנוע היה כל חייו, והאופנוע גם הרג אותו".

אחת מאהבותיו היותר גדולות של רוי היתה רדיו אמצע הדרך, שבו הפיק בחצי השנה האחרונה את תכניותיו של ניר אייכל: "הלילה עוד צעיר" ו"טורניר".

רונית: "אופנועים, רדיו והבית, אלה היו האהבות שלו בחיים, ולפי סדר העדיפות הנה. הרדיו היה כל חייו. בינו ובין ניר היתה כימיה. הוא העדיף אותן, וחשב שהוא יהיה דידי הרדי של דצ'י".

תיד. הוא עשה לנו הרבה בעיות. הוא היה שובב. ואיזו גאווה היתה לי שכל ערב הייתי שומעת את שמו ברדיו. זה הביא לנו נחת".

רונית לא ויתרה וביקשה לראות את בנה בפעם האחרונה. "ראיתי אותו, ונראה כאילו הוא ישן עם החיוך הממזרי הצרדי שלו".

ברדיו אמצע הדרך התקשו לעכל את הבשורה המרה. ביום שלישי ערך ניר אייכל תכנית מיוחדת לזכרו, שבה נפרדו ממנו כל מכריו. אייכל:

"הוא ליווה אותי במשך שנה וחצי. הוא היה גם חבר שלי. אם הייתי מבואס, הוא תמיד עודד אותי. תמיד הוא היה שם בשבילי. כשהוא היה בחדר ההפקה, אף פעם לא דאגתי. אהבתי אותו מאוד, והוא יחסר לי".

ביום שלישי אחר הצהריים יצאה לווייתו של רוי מבית הוריו דרך תחנת הרדיו. מאות מתושבי העיר ועובדי התחנה השתתפו בתחנה.

שרית זהבי

רוי וינטרוב (19) מחדרה, מפיק תכניות ברדיו אמצע הדרך, נהרג השבוע בתאונת דרכים, כאשר רכב על אופנוע. ביום שני, סמוך לשעה עשר בלילה, כאשר חזר מתערוכת מכוניות בתל אביב, התנגשה באופנוע, שעליו רכב, מכונית מסחרית שיצאה משכונת ויצמן ולא צייתה לתמרור האט. רוי נהרג במקום. נהג הרכב המסחרי נחקר במשטרת חדרה, שוחרר בערבות ורשיונו נשלל.

"האופנועים היו מחלה אצלו". רוי וינטרוב

"האופנוע היה כל חייו" (שרית זהבי, עמ' 14)

מסע אופנועים

לזכרו של רוי וינטרוב ז"ל

ביום שבת 2/5/98 בשעה 10:15 יצא מסע אופנועים לזכרו של רוי וינטרוב ז"ל שנהרג בתאונת אופנוע. המסע יצא מבית המשפחה רח' משה שרת 38 חדרה לעבר שכי ויצמן צומת הלל יפה המקום בו אירעה התאונה. משם ימשיך המסע לצומת אליקים (אורחאן הכרמל) להפנינג אופנועים.

MÖYENPICK

archan|chik

Marché

פסטיבל האופנועים השנתי

שבת, 2.5.98 משעה 10:00

ב"אורחאן הכרמל"

(צומת אליקים)

בתכנית:

- תצוגה של אופנועים קלאסיים מאספנים מתחילת שנות ה-40
- תצוגה של אופנועים מהמודלים האחרונים
- דוכני יבואני אופנועים
- דוכני ציוד ואביזרים
- דוכני דברי אמנות ועבודת יד
- אמן אורח
- מוזיקה
- פעילות לילדים:
- מזרנים מתנפחים
- פינות יצירה (גבס, ציורים...)
- פינות ליטוף בעלי חיים
- מאהל ארוח דרוזי

וזו הפעם...

בחסות ובשיתוף רדיו אמצע הדרך FM 90

מועדון האופנועים
הישראלי
ת.ד. 16098 תל-אביב 61160
טל' 03-6873458, פקס' 039432412

בחסות: מ.מ.ס.
מועדון מכוניות
וסיירת ישראל

מסע לזכרו של רוי

כ-300 אופנוענים ערכו מסע מרגש במיוחד לזכרו של רוי ויינטרוב שנהרג לפני כחודש ימים בתאונת אופנוע בעת שמכונית פגעה בו. המסע החל בסמוך לעיר חדרה והסתיים בצומת אליקים. במהלך המסע עצרו החברים במקום התאונה על מנת להתייחד עם זכרו. אביו של רוי נשא מספר מילים והודה בקול נרגש על היוזמה.

מועדון האופנועים הישראלי

ISRAEL MOTORCYCLE CLUB

ת.ד. 16098 ת"א, 61160 טלפון: 03-6873458 P.O. Box 16098 Tel-Aviv, 61160
אתר אינטרנט: <http://www.motorcycle.org.il> פקס: 08-9432412

ידיעון המועדון - מאי 1998

עריכה: אמיתי ונטמן

המועדון לקראת שנות ה-2000

ערב הכרזת חגיגות ה-50 למדינה, מועדון האופנועים הישראלי הידוע לכל בפעילותו הפורייה בתחומים רבים ומגוונים ובארגון פעילויות רבות למען השלום בכלל וההבנה בין העמים השוכנים בינינו בפרט, פועל בעיקר לרווחת ענף האופנוענות בארצנו, בארגון טיולים לכל סוגי הרכב הדו-גלגליים, השתלמויות רכיבת כביש ושטח, מסעות הזדהות, מסיבות, מפגשים דו-גלגליים שונים ופעילויות להגברת המודעות לענף הדו-גלגלי בקרב שאר בעלי כלי הרכב הנעים בכבישי הארץ. כל זאת כמובן הודות ליו"ר טוביה ליבוביץ' וחברת הפעילים העושים מלאכתם נאמנה ומועילה לטובת החברים וענף האופנוענות. והלוואי ויוסיפו להובילנו בקדנציה נוספת של פעילויות והנאה.

רוני ברונר

בא לכם לכתוב?

יש לכם טענות, מענות, תשבחות או שסתם עשיתם משהו משוגע (לדוגמא: "נסעתי בשטח עד אילת על דיאלים עם סטרטר" - דגש על הסטרטר!) שלחו לנו חומר, הכל יתקבל בברכה (לא כולל חוויות מיניות. טוב נו שיהיו גם כאלה). למסירת חומר (עד הראשון לכל חודש) צרו איתי קשר בטלפון 052-420743.

אמיתי ונטמן

ציטוט החודש

תמר, מזכירתנו, הרוכבת על XR250 ליגאל (XR600) כאשר הצגתי אותו בפניה: "אני חולה על מה שיש לך בין הרגליים".

איתן כסיף

בחירות 98

בחירות 98 לועד מועדון האופנועים יתקיימו ביום רביעי 3/6/98 בשעה 19:30 באכסניית בני דן ברחוב בני דן 36 בתל-אביב. אל תפספסו את האפשרות שלכם להשפיע !!! ביחד נראה לכולם שאיכפת לנו ושלא ניתן לזלזל, לירוק ולדרוך על אופנועני מדינת ישראל. בואו ותראו לכולם בשנת ה-50 למדינת ישראל שהאופנוענים של המדינה הם לא כוח שניתן לזלזל בו !!!

אמיתי ונטמן

אביב הגיע

האביב הגיע ואתו עונת הפריחה. גם עונת פריחת האופנוענות בארץ הגיעה. כמה חבל שאנו משתמשים בפרחים היפים המכסים את ארצנו כדי לכסות בהם פרחים צעירים אחרים !!! חברים, הקטל בכבישים פורח ובתקופה האחרונה אנו עדים לעליה בקטל האופנוענים בכבישים וזה ממש כואב! החודש נפרדנו מבחור צעיר בשם רוי וינטרוב, בחור בן 19 שכל חייו היו לפניו. זה לא משנה שהוא לא היה אשם בתאונה, אפשר להאשים את מי שרוצים - אבל שום דבר לא יחזיר אותו למשפחתו האוהבת, חברתו, חבריו ומכריו.

חברים !!! אני מבקש, אני מתחנן, תהיו זהירים בכבישים כי זה ממש לא משנה את מי נאשים - בסופו של דבר אנחנו נפגעים. סעו בזהירות ושמרו על עצמכם.

אמיתי ונטמן

מועדון האופנועים הישראלי

ISRAEL MOTORCYCLE CLUB

ת.ד. 16098 ת"א, 61160 טלפון : 03-6873458 Tel: P.O. Box 16098 Tel-Aviv, 61160
פקס : 08-9432412 Fax: אתר אינטרנט : <http://www.motorcycle.org.il>

ידיעון המועדון - מאי 1998

עריכה: אמיתי ונטמן

שיר שכתבו הוריו של רוי

ועליו מצא את מותו
בטקס צבאי מלא הובא לקבורה
אך לא שכח ללבוש את החליפה
כל תלבושת האופנוען אתו לקבר ירדה
והוא נקבר בצורה מכובדה
מועדון האופנועים בטקס מרשים
לווה אותו לאורך כל הכבישים
כמה קשה לכתוב על בן צעיר
שנקטל באיבו ע"י נהג לא זהיר

כמה קשה כמה עצוב
לכתוב שיר על בן אהוב
שהלך לבלי שוב.
רוי וינטרוב הבן הבכור
נפל קורבן לחוסר זהירות
נהג פזיז ולא זהיר
הרג את בנו בגיל צעיר
בן 19 בלבד היה במותו
אך הצליח לממש את אהבתו.
האופנוע היה כל עולמו

ההורים האוהבים והכואבים
רוני ויענקלה וינטרוב

19 שנה

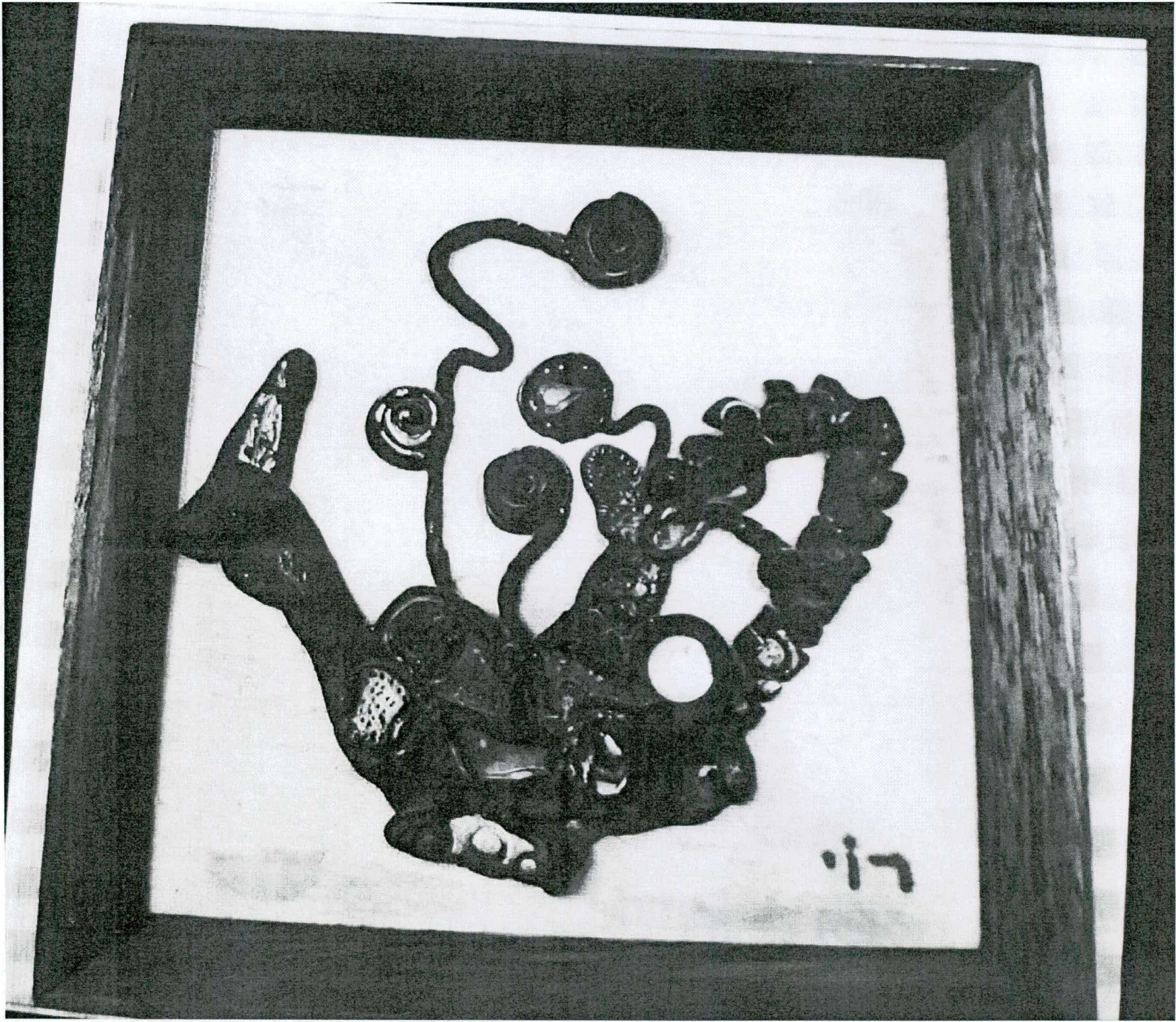
עברו ככה עליה חודשים
 והמצב לא מרבה שיפור
 אתה יודע זה קשה.
 אפילו במקום שבו אתה נמצא
 אתה לא נמא.

ורוצה להמריא אל על
 אולי לראות אותך
 אולי להרגיש כמו כולם
 אבל שוב נוחת ברעם על הוצפה.

עוברים הימים לאט ונחלים
 רוצה לראות אותך ויודעת.
 מקווה כמו כל בן בית אוהב
 לראות את יקירו
 אבל כמו כולם
 אני שונה אני אחרת.

מוות ז
 ואותך הוא קח במרם עת
 19 שנה של חיים
 שלך שיש לכולם
 הגענו והכאב כמו ים צבעים.

אוהבת לאהוב אותך
 אוהבת להתגעגע אליך
 אוהבת לחלום עליך
 אוהבת לנסות ולא לדעת לאן
 פנינו אוהבת אותך.

זאריאלה עם 21.3

ממני רוי וינסלוב

כתיב עם 4

15X15

יד לבנים - חדרה

רוי וינטרוב
בן רונית ויעקב וינטרוב

11/04/79
13/04/98

י"ד בניסן תשל"ט
י"ח בניסן תשנ"ח

נולד ביום
נפל ביום